

ПОПІНОВ Микола Олександрович (11. 05. 1945, м. Дзержинськ, РФ — 14. 09. 2005, Київ) — графік. Чоловік [О. Сльоти](#), батько [Оксани](#) і [Галини](#) Попінових. Заслужений художник УРСР (1979). 1-і премії Всесоюзного (Москва, 1977) та Республіканських (Київ, 1977, 1982) конкурсів плаката. Срібна медаль Міжнародного бієнале плаката (м. Брно, Чехословаччина, нині Чехія, 1978). Член НСХУ (1979). Закінчив Київський художній інститут (1974; викладачі [Т. Лящук](#), [В. Шостя](#)). Відтоді працював художником у цеху «Агітплакат» Київського комбінату монументально-декоративного мистецтва. Основні галузі — плакат та монументально-декоративний живопис. Роботи вирізняються глибоким символізмом та образністю, доречними графічними інноваціями, лапідарністю зображення, ясністю вислову. З метою особливої виразності П. часто застосовував фотографіку та шовкодрук. Відповідним чином інтерпретована та графічно перетворена фотографія, зберігаючи конкретність, у його творах набуває художньої образності. Учасник всеукраїнських, всесоюзних і зарубіжних мистецьких виставок.

Основні твори

Фотоілюстрації

натюрморт «Горшки» (1971); плакати — «Мир — наш ідеал» (1974—77), «Вітчизні віддаєм пориви всі і сили, і всю свою любов, сердень своїх тепло» (1977), «Недаремно колосся прикрашає герб: хто сіє хліб, той здобуває славу» (1980), «1500. Місто-герой. Місто-трудівник» (1982); оформлення — адміністративної будівлі винного заводу «УкрВинПром» в Києві (1970-і рр.), ресторану «Ромен» у м. Ромни (Сумська обл., 1989), екстер'єру Театру кіноактора в Києві та емблема театру (1980-і рр.); емблема Республіканського будинку художників (1985); живописні серії — «По Сумщині», «Натюрморти» (обидві — 1993—95).

Рекомендована література

1. Войтенко Л. Странным языком плаката: В мастерской художника Н. Попина // Комсомол. знамя. 1978, 12 нояб.;
2. Династія. 100 років у мистецтві: Живопис. Графіка. Плакат. Чеканка. Скульптура. Розпис по шовку. Фотографія. Дизайн. К., 2016.

[Д. М. Корсунь](#)

Бібліографічний опис:

Попінов Микола Олександрович / Д. М. Корсунь // *Енциклопедія Сучасної України* [Електронний ресурс] / Редкол.: І. М. Дзюба, А. І. Жуковський, М. Г. Железняк [та ін.] ; НАН України, НТШ. — К. : Інститут енциклопедичних досліджень НАН України, 2024. — Режим доступу: <https://esu.com.ua/article-882824>

2001-2025 © Ця енциклопедична стаття захищена авторським правом згідно з чинним законодавством України ([докладніше](#)).